

Prietenia este ceva foarte sacru

Ne sunt cunoscute cuvintele din *Cartea lui Ben Sirah* care spun că cine a găsit un prieten a găsit o comoară. În septembrie, papa Francisc a dat un interviu unui post de radio din Buenos Aires. Realizatorul emisiunii era chiar un prieten al său cu care a discutat diferite teme. Printre acestea papa a vorbit și despre prietenie.

"Prietenia înseamnă a însoți viața celui alt de la un fundament tacit. În general, adevăratele prietenii nu trebuie să fie explicate, au loc, și apoi este ca și cum s-ar cultiva. Până acolo încât fac să intre în viața mea cealaltă persoană ca grijă, ca bun auspiciu, ca o curiozitate salutară de a ști cum este el, familia sa, copiii săi", a spus Sfântul Părinte. Cu simplitate și cu multă deschidere papa a mărturisit cât de afectat este de falsele prietenii, de „prietenii utilitare”, după cum le-a numit el. "Nu am avut niciodată atâția «prieteni» ca acum. Toți sunt prietenii Papei. Prietenia este ceva foarte sacru. O spune Biblia: «să ai unul sau doi prieteni». Înainte de a-l considera prieten pe cineva, lasă ca timpul să-l pună la încercare, pentru a vedea cum reacționează în fața ta", a continuat papa Francisc.

Sfântul Părinte a vorbit despre prietenie și în alte momente, în special tinerilor. În timpul vizitei sale în Paraguay, în luna iulie, la întâlnirea cu tinerii, papa i-a îndemnat să cultive prietenii adevărate. Prietenia este unul dintre darurile cele mai mari pe care o persoană, pe care un tânăr poate să-l aibă și poate să-l ofere. Este adevărat. Cât de dificil este a trăi fără prieteni! Și observați că va fi unul dintre lucrurile cele mai frumoase pe care-l spune Isus: "v-am numit pe voi prieteni pentru că toate câte le-am auzit de la Tatăl vi le-am făcut cunoscute" (In 15,15). A continuat amintind că cel mai bun prieten este Cristos. „Unul dintre secretele cele mai mari ale creștinului se înrădăcește în faptul de a fi prieten, prieten ai lui Isus. Când unul iubește pe cineva, îi stă alături, se îngrijește de el, îl ajută, îi spune ceea ce gândește, da, dar nu-l abandonează. Așa se comportă Isus cu noi, nu ne abandonează niciodată. Prietenii se suportă, se însoțesc, se ocrotesc.”

E adevărat, e foarte dificil să trăiești fără prieteni! Însă este dificil și să se cultive, să se construiască adevăratele prietenii. Suntem atât de obișnuiți să urmărim interesul nostru încât nici prietenia nu scapă de căutarea noastră egoistă! Cristos ne învață să făurim prietenii care devin miracolele vieții noastre, balsam pentru inima noastră, vânt puternic pentru velele corabiei noastre care ne poartă spre orizonturile dorite de Dumnezeu. Sfântul Ioan Gură de Aur nu a ezitat să facă un elogiu prieteniei. „Chiar de ai dispune de mii de tezaure, totuși nimic nu ar fi mai de preț ca un prieten adevărat...Te bucuri văzându-l pe prietenul tău, te înveselești și sufletul tău având o mulțumire nespusă se contopește cu dânsul și chiar de ți-ai aminti numai de el, cugetul tău tresare, se înaripează. Vorbesc aici de prieteni adevărați, despre prieteni de un suflet și de un cuget, despre prietenii care preferă să și moară, despre prietenii care iubesc cu căldură...”

Nu te mulțumi cu relații superficiale și trecătoare! Caută să oferi cu sinceritate prietenia ta! Este antidotul disperării existențiale. Cea mai bună „metodă” de a găsi un prieten este să fii tu însuși prieten. Fii indulgent cu prietenul care îți greșește, acceptă-i limitele și fragilitățile și ajută-l să crească. Nu uita că este ușor să usuci lacrimile unui prieten, însă este mai greu să stai în „public” și să-l aplauzi, fără gelozie, în momentul succesului.

Pr. Felix Roca